

РЕШЕНИЕ

№ 2015

гр. София, 11.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Попова, като разгледа дело номер **10507** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция срещу решение от 30.06.2011г. на СРС, НК, 22-ри състав по НАХД № 3011/2011 год., с което е отменено наказателно постановление № 11011653 от 24.01.2011г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на Е. Р. М. като Министър на труда и социалната политика (МТСП) в качеството ѝ на възложител по смисъла на чл.8, ал.2 от ЗОП, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.8, ал.2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки /НВМОП/. В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение на СРС е неправилно, тъй като според изложените в жалбата доводи, неоснователно и незаконосъобразно съдът е приел, че е изтекъл тригодишния давностен срок от извършване на деянието по аргумент на чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Моли за отмяна на решението респ. за потвърждаване на НП като законосъобразно.

В проведеното по настоящото дело съдебно заседание касаторът не се явява и представлява.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание не се представлява и не

изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице (чрез неговият надлежно упълномощен процесуален представител) в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

За да постанови решението си, 22-ри състав на СРС, НК, е обсъдил приобщените към делото по надлежният процесуален ред доказателства, представени с наказателното постановление и събраните в хода на съдебното производство.

Касационната инстанция споделя фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи, изложени в мотивите на Софийския районен съд, във връзка с което намира първоинстанционното съдебно решение за правилно и законосъобразно.

С обжалваното решение от 30.06.2011 год. на СРС, НК, 22-ри състав по НАХД № 3011/2011 год. е отменено наказателно постановление наказателно постановление № 11011653 от 24.01.2011г. на Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на Е. Р. М. като Министър на труда и социалната политика (МТСП) в качеството ѝ на възложител на основание чл.8, ал.2 от ЗОП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.8, ал.2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки /НВМОП/, извършено на 22.02.2008г.

Видно от гореизложеното, от извършване на процесното административно нарушение до приключване на съдебното следствие и даване хода по същество в с.з. на 17.05.2011г. са изтекли над три години.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК.

В случая, предвид извършването на административното нарушение на 22.02.2008г., към момента на хода по същество по първоинстанционното производство е изтекъл предвидения в закона тригодишен давностен срок. С неговото изтичане се изключва въобще административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към момента това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес административно-наказателното производство, в рамките на което това наказателно постановление е издадено, следва да бъде прекратено.

Като е отменил наказателното постановление и е прекратил административно – наказателното производство, първоинстанционният съд е постановил едно правилно и

законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.
Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд
София-град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.06.2011г. на СРС, НК, 22-ри състав по НАХД №
3011/2011 год.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.